



PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2013. október 13.
(vasárnap)

Horváth Géza

3.

KRISZTUS TANÍTVÁNYAI MESTERÜK RENDELKEZÉSÉRE ÁLLNAK

Lekció: 1Királyok 17,1-9

Alapige: ApCsel 9,15

Ezt mondta neki az Úr: „Menj el, mert választott eszközöm ő...”

Imádkozzunk!

Köszönjük, Urunk, hogy már a kezdő énekben is olyan szép programot kaptunk a mai napra és egész életünkre nézve is, tudniillik, hogy szolgáljunk téged hű szívvel.

Azt kértük, hogy e földön, ti minden népek, az Istennek örvendjete! Szeretnénk neked örvendeni, Urunk, nemcsak előtted vigadni szívünk minden örömeivel és hálájával, hanem neked örvendezni azért, mert örökkévaló Isten vagy, mert alant vannak örökkévaló karjaid, amellyel felemeled a bűnöst, megtisztítod a tisztátalant, amellyel sziklára állítod a tieid lábát, hogy meg ne inogjunk. Ha elvesztettük egyensúlyunkat, mert meginogtunk, akkor visszaállítsz, helyreállítsz minket. Nem tudjuk felsorolni nagy csodáidat, Urunk, amelyet véghezviszel életünkben.

Szeretnénk ma azokat a csodákat is sorolni, ha lehetne, amelyeket véghezviszel rajtunk keresztül. Azt is énekeltük, hogy rajtunk keresztül áradj, Urunk, ragyogjon fényed szerte. Bocsáss meg, ha nem tudtál átragyogni rajtunk a mögöttünk levő hét napjaiban, vagy annak bizonyos eseményeiben, alkalmain. Bocsásd meg, Urunk, ha alkalmatlanok voltunk arra, hogy téged hordozzunk, nevedről vallást tegyünk, és sok-sok árva szív békéjét benned így talán még nem lelte meg.

Köszönjük, Urunk, hogy nagyobb vagy a szívünknel. Köszönjük türelmedet és irgalmadat, amellyel hordozol és elhordozol bennünket. Köszönjük, hogy ünnepnapot szentelhetünk, amikor munkánkból megszűnhetünk, és kérhetjük, hogy

3. KRISZTUS TANÍTVÁNYAI...

te, aki nem szűnsz meg munkálkodni, munkálkodj bennünk. Végezd munkádat igéddel, Szentlelkeddel, Urunk, olyan nagy szükségünk van rá.

Engedd, hogy ne legyen felesleges az igehallgatásunk, és ne azt érezzük, hogy mi tisztelünk téged, hanem hadd járjon át bennünket az az igazság, hogy te tisztelsz meg bennünket jelenléteddel, igéddel, ígéreteiddel, áldásaiddal.

Köszönjük, hogy ismersz bennünket. Engedd, hogy Fiadhoz, Jézus Krisztushoz, akarjunk igazodni, hogy egyre inkább hasonlókká legyünk hozzá, törekedjünk a szentségre, a megszentelődésre, hogy szeplő és sömörgőzés nélkül való népet állíthass majd az Atya elé, Urunk. Köszönjük, hogy vére árán megváltott, megszabadított bennünket. Köszönjük, hogy eleget tett érettünk. Kifizette az adósságot, és ezért lehetünk boldogok, ezért örvendhetünk, mert „a bűnöm, Úr Jézus, a bűnöm, Úr Jézus nem vádol többé engemet”.

Fogadd el hálánkat minden áldásodért, amellyel megajándékoztál az elmúlt héten: ott, ahol gyermek született, gyermekkel, ahol temettünk, a te vigasztalásoddal jöttél közel hozzánk. Betegeinknek erőt adtál. Áldunk az esőért is, Urunk, amely talán nekünk nem annyira kellemes, de köszönjük, hogy hasznos a földnek, a teremtett világnak. Köszönjük, hogy nem tudjuk felsorolni azt a sok ajándékot, amivel érdemtelenül körülvettél bennünket.

Kérünk, csendesíts el most, készíts neved imádására, magasztalására.

Ámen.

Igehirdetés

Már két alkalommal szolt Isten igéje közöttünk a Cselekedetek Könyve 9. fejezetének alapján abból a történetből, amelyben arról van szó, hogy Anániást, egy damaszkuszi tanítványt, elküldi az Úr Jézus Krisztus Saulhoz, a későbbi Pál apostolhoz, akinek megjelent a damaszkuszi úton. Beküldi őt Damaszkuszba: menj be, ott majd megmondják neked, mit kell cselekedned — és odaküld egy Anániás nevű tanítványt, aki Saul vállára teszi a kezét, és azt mondja: Saul, atyámfia, az Úr küldött engem.

Ezzel a két igehirdetéssel folytattuk azt a sorozatot, amely az evangelizációnak a címe volt, hogy milyenek a Krisztus tanítványai. A két igehirdetésben elhangzott, hogy Krisztus tanítványai Mesterük rendelkezésére állnak. Szeretném ma is folytatni ezt a sorozatot a 3. résszel és a cím is ugyanaz: Krisztus tanítványai Mesterük rendelkezésére állnak. Ennek az alapigéje a 15. vers első fele lesz, amelyben Anániásnak azt mondja az Úr Jézus Krisztus: Saul neki választott eszköze.

Anániás elég nehezen akar menni. Krisztus tanítványai Mesterük rendelkezésére állnak ugyan, de néha gondolkoznak, okoskodnak, próbálják magukat is lebeszélni, legfőképpen az Urat, hogy miért kell nekem odamenni, mit tudok én ennek az embernek mondani? Hallottuk, mit művelt Jeruzsálemben a te szentjeid ellen. Ide is azért jött, hogy összefogja Krisztus tanítványait, börtönbe vesse őket. Erre Anániásnak az Úr Jézus csak annyit mond: menj el, íme imádkozik. Utána azt mondja: nekem ő választott eszközem.

Ma tehát ezt néznénk meg: mit jelent, hogy valaki, mint tanítvány, az Úr Jézus Krisztusnak választott eszköze. A Károli itt edényt ír. Nekem választott edényem. Károli sokkal jobban fordítja a Szentírást, mint mások, de ez a fordítás nem

tökéletes. Inkább úgy fordítjuk ezt: választott eszközöm. Az edény sem rossz, mert ahhoz, hogy valamit elvigyünk valahova, edény kell. A bolti vásárlásunknál is nehéz lenne a holmikat elvinni, ha nem lenne szatyor, ami az egészet összefogja.

Krisztus tanítványa ilyen edény is lehet, amely hordozza az Urat. De az eszköz azért jobb fordítás, mert Krisztus szolgálatában soha nem arról van szó, hogy én hordozom az Urat, hanem mindig arról, hogy Ő hordoz engem. Nem én hordozom valójában az Urat, hanem Ő hordoz engem. Ez, hogy eszköz, jobban visszaadja azt, ami itt történik. Tudniillik az eszköz mindig az Urának, a Mesternek a kezében van, és végrehajtja vele azt, amit akar, ahogyan akar.

Mielőtt azonban rátérnénk, hogy mit jelent: választott eszköz, és ennek néhány üzenetét hallanánk, a legelső pontban azonban a Biblia alapján egy nagy igazságot le kell szögeznünk. Azt, ami a Bibliának sok igéjén keresztül látható: Istennek hatalmában van bármit eszköz nélkül is elvégezni. Nem úgy van, hogy ha nincs eszköz, akkor az Úr nem tud dolgozni, munkálkodni, hiszen övé a hatalom. Az Úr eszköz nélkül is mindent meg tud cselekedni. Hatalma szavával teremtette a világmindenséget. Hatalma szavával fenntartja ezt a mindenséget. Ő közvetlenül is tud cselekedni, hiszen Isten.

A mai igében is azt látjuk, hogy az Úr Jézus Krisztus megjelenik Saulnak a damaszkuszi úton. Nincs eszköz, Ő jelenik meg. Ő mondja Saulnak, hogy majd egy Anániás nevű ember eljön, és ezt és ezt fogja neked mondani. Megint csak semmi eszközt nem használ Isten. Anániást is közvetlenül megszólítja, de neki már azt mondja: Saul (Pál apostol) neki választott eszköze. Isten nem szorul eszközre, mégis tetszett Istennek, hogy eszközöket használjon munkájában.

Mint ahogy az a csodálatos ige is mondja: tetszett Istennek, hogy az igehirdetés bolondsága által tartsa meg a hívőket. Miért? Nem tudta volna máshogy megtartani? Dehogynem! De az a szó: tetszett, azt jelenti: így határozott. Mégis így gondolta Isten. Tetszett Istennek, hogy azt, amit más módon is elvégezhetne, az igehirdetést igehirdetők által végezze el. Eszköz nélkül is dolgozik és dolgozhat, mert minden rendelkezésére áll. Amit akar az égen, megtészi földön, vízen — énekeljük —, de mégis tetszett Istennek, hogy eszközöket válasszon.

Isten — olvassuk a Bibliában — választott olyan eszközöket, amelyeket azért adott, hogy az Ő népét vezesse, irányítsa, büntesse, figyelmeztesse. Akiket olyan vesszőül és botul használt — ahogy a 23. zsoltár is mondja — nekünk. Ezek olyan eszközök voltak, mint pl. Nabukodonozor király, valamelyik idegen ellenség, vagy a midianiták, amelyeket Isten eszközként használt abban, hogy a népét megbüntesse. A büntetés által bűnbánatra és megtérésre indítsa és vezesse.

Itt nem ilyen eszközről van szó. Itt áldott eszközről van, mert Isten használt munkájában áldott eszközöket. Amikor látjuk itt Pál apostolt (Sault), akkor azt látjuk, hogy először ezt az eszközt alkalmassá teszi erre a szolgálatra, amire elküldi majd. Mert úgy, ahogy van, minden eszköz alkalmatlan arra, hogy áldott és áldásos szolgálatot végezzen. Ahhoz, hogy elvégezzen valamit, amit Isten rábíz, arra alkalmas. Megtérés nélkül is, a pogány királyok, uralkodók eszközei voltak Istennek. Sokszor ezt ők, maguk sem tudták.

Amikor valakit Isten azonban az Ő áldott munkájában, az evangélium hirdetésében, a megfeszített Krisztus prédikálásában akar használni, azt nem fogja

3. KRISZTUS TANÍTVÁNYAI...

használni úgy, ahogy van, hanem először újjászüli, hogy ő maga is az élet forrásából igyon, mielőtt hívogatna másokat az élet forrásához. Ő maga alkalmassá teszi, aztán kézbe veszi, és elvégzi azt a munkát, amit Ő elgondolt.

Az eszközt tehát itt alkalmassá teszi. Pál apostolt újjászüli, beszél vele, megtérésre indítja, sőt elvégzi a szívében ezt a hatalmas nagy munkát, hogy magához téríti őt, és attól kezdve használni tudja, mint eszközt, a munkájában.

Azért van ez így a Szentírásban, hogy világosan lássuk: nehogy azt gondolja az eszköz, Istennek van szüksége ránk, hanem nekünk van szükségünk Őrá. Tudniillik, hogy az Ő kezében, munkájában — ahogy Isten a teremtéskor ezt elgondolta, eltervezte — mi valóban társai legyünk. Olyan társai, akik eszközök az Ő kezében. — Isten tehát ezért eszközöket választott magának.

Amikor Isten eszközöket választ magának és tesz alkalmassá a munkára, akkor ebben Istent senki nem irányíthatja, senki nem befolyásolhatja. Erre utal ez a szó: választott eszközöm. Istent a választó munkájában, hogy kiket miért, mire, hogyan — senki nem irányíthatja, senki nem befolyásolhatja.

Amikor elhívja a tanítványokat — hallottuk az evangelizációs héten —, akkor azt olvassuk: megszólította, elhívta azokat, akiket akart. Az: választott, annyit jelent: senki nem befolyásolhatja, senki nem apellálhat, hogy miért őt, miért arra, miért engem. Amikor az eszközök próbáltak volna apellálni: Uram, én fiatal vagyok, nem tudok beszélni, én ilyen, olyan vagyok, én alkalmatlan vagyok, akkor Isten megbátorítja ezeket az eszközöket, és azt mondja: ne arra gondoljatok, hogy ti cselekedtek. Mindig az legyen előtetek: én cselekszem, az én kezemben vagytok. Ez adjon bátorságot.

Amikor ezt az eszköz megértette: igen, Uram, ez az én örömöm, hogy a te kezében vagyok, akkor tudott igazán áldás lenni és akkor áradt rajta keresztül Istennek szeretete a világ felé. Akiket akar, alkalmassá teszi. Anániást is alkalmassá teszi. Sokszor gyengéden veszi kezelésbe az Úr az eszközeit, ahogy itt is látjuk. Elbeszélget vele, lassan meggyőzi. Néha kemény leckén keresztül tanítja meg arra, amit el kell végeznie.

Az eszköz harmadik tulajdonsága, amit olvasunk, nem önálló. Az eszköz önállóan soha nem tud végezni munkát, nem tud semmit sem csinálni. Jaj, annak az eszköznek, aki önállósítja magát az Ő hatalmas Urától.

A Bibliából egy példa, hogy lássuk, miről van szó. Amikor Mózes maga akarja megoldani Izráel népének a könnyebbségét. Ő azután áldott eszköz lesz Isten kezében. Igaz, sokat kell tanulnia ahhoz, hogy eszköz lehessen. Hosszú ideig, négy évtizeden keresztül tanulja ezt Mózes. Míg alkalmatlan eszköz volt, addig ő akart cselekedni. Agyonüt egy egyiptomit. Azt mondja: a konfliktusokat majd megoldjuk mi. Majd könnyebbséget szerzünk ennek a népnek. Aztán lehet, hogy ment volna tovább, de Isten olyan nagy szeretettel kézbe veszi ezt az eszközt, beszél vele, és Mózes lett a legszelídebb ember. Egy vad, indulatos, hirtelen haragú emberből szelíd ember lesz. Isten kézbe veszi és megtisztítja, felruhazza, bölcsességet ad neki, lecsillapítja a szívet. — így most már alkalmas.

A kezem egyik ujján van egy heg. Abból az időből való, amikor kaszálni tanultam. Mindig eszembe jut, amiről beszélek, és elmondom, hogy láttam, hogy falun kaszálnak az emberek. Fiatal voltam, és úgy láttam, nekem is meg kell tanul-

nom kaszálni. Vettem egy kaszát, de nem ment. Valaki azt mondta: fend meg a kaszát. Elkezdtem fenni a kaszát, és ebből származik ez a heg. Nem lett nagyobb baj belőle. Az a kasza azonban, amikor éles lett, valóban használható volt. Olyan munkát lehetett vele csinálni, amit egyébként nehéz, fárasztó lett volna, de alkalmas eszközzel könnyen megy.

Igen, Mózes is ez a terve Istennek. Megfeni ezt a faragatlan tuskót, megfeni ezt a kaszát, hogy elvégezhesse azt a munkát, amit éppen rajta keresztül akar elvégezni.

Nem az eszköz határozza meg a munkát, amit végez, hanem az, akinek a kezében van. Azt mondja Jeremiás könyvében az Úr: „Olyanok vagytok a kezemben, mint az agyag a fazekas kezében.” Magukat nagynak tartókat is helyre tehet az Úr, kicsiket is felemelhet, és nagy szolgálatot bízhat rájuk. Az eszköz tehát nem cselekszik önállóan, de megcselekszi azt, amit az Ura parancsol neki és kér tőle.

A Bibliából, a Királyok könyvéből, egy ilyen eszközzel beszélek még. Amikor Illés már a Kérit patak kiszáradása után Istentől üzenetet kap: menj el, mert megparancsoltam egy özvegyasszonynak, hogy gondoskodjon rólad. Ez az özvegyasszony is eszköz volt Isten kezében. Ezt azért emelem ki, mert lássuk azt, hogy az eszköz feladata nem mindig az, hogy ígét hirdessen, nagy tömegek előtt evangelizáljon. Vannak, akiket Isten ilyen munkában akar használni, mint ahogy ezt az özvegyasszonyt akarta Sareptában használni. Elküldi Illést, és azt mondja: megparancsoltam ott egy özvegyasszonynak. Így is mondhatná: van ott egy eszközöm, aki téged majd el fog tartani. Illés komolyan veszi, rááll erre az ígére. Nem ellenkezik: Uram, egy szegény özvegy? Hiszen neki sincs mit enni? Elmegy, mert ezt az asszonyt eszközzé teszi, a szükségeseket pedig kirendeli neki.

Hasonló történik Elizeussal. Azt mondja egy asszony a férjének: ez a próféta, amikor hozzánk jön megszállni, építsünk neki egy szobát, tegyünk bele asztalt, széket, ágyat, mécsest. És így is tesznek. És ők is eszközök Isten kezében, azért, mert a prófétának biztosítanak külön szállást. Nincs luxus, nincs fényűzés, de ágy, asztal, szék, mécses van. A legszükségesebbek. Isten felindítja ennek az asszonynak a szívét: most erre van szükség az Isten országában azért, hogy ez az ember kipi-henhesse magát, és vigye az Úr nevét a nép elé.

Hiszem, hogy nem magától jött rá az asszony, hogy mit kellene tenni. Az eszköz soha nem magától jön rá, mindig az Úr megmondja, hogy mit cselekedjen. Éppen ezért az eszköz nem tulajdonítja magának az elvégzett munkát. Nagy baj, ha magának tulajdonítja. Isten azokat az eszközöket, akik maguknak tulajdonítják az elvégzett munkát, azokat általában ki szokta vonni a forgalomból. Vagy megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjenek.

Amikor Pált és Barnabást úgy akarják imádni, mint isteneket: Lejöttek hozzánk az istenek emberi ábrázatban, — Pál jól tudta, hogy ő valóban eszköz. Nemcsak Isten mondta Pálról, hogy választott eszközöm ő, hanem Pál is ezt vallotta saját magáról. Ezért amikor imádni akarják az eszközt, akkor Pál azt mondja: meg vagytok örülve, én csak eszköz vagyok az Úr kezében. Ne engem dicsőítsetek, ne értem rajongjatok, hanem azért az Urért, akinek a kezében vagyok.

A Jelenések könyve 22. fejezetében, amikor János apostol imádni akarja az angyalt, akitől veszi a kijelentést, azt mondja neki az angyal: ne tedd! Mert én szol-

3. KRISZTUS TANÍTVÁNYAI...

gatársad vagyok, meg mindazoknak, akik hisznek az igének. Én szolga vagyok, eszköz, közvetítő vagyok. Az Istent imádd! Azt, akinek a kezében vagyok, aki rajtam keresztül árad. Azt a fényt, amely átsugárzik rajtam, mert én magamtól nem tudok világítani.

Amikor Dánielt kezdi a király majdnem úgy imádni, hogy Dániel hatalmas, s akkor Dániel ezt mondja: Nem. Az én tudományom nem az enyém. Isten tudja, mi van a sötétségben, és világosság lakozik vele.

Az eszköz nem tulajdoníthatja magának az elvégzett munkát. De tudjuk, hogy az Úr kezében vagyunk, és az Ő kezében akarunk maradni. Ez vigasztaló kijelentés is az Isten eszközeinek. Ugyanis az eszközt a bibliai korban és azóta is, sokan, sokféleképpen támadják. Pál apostolt is támadták, úgy, mint eszközt. Az egyik gyülekezetben azt mondták róla: levelei ugyan súlyosak, de ő maga erőteljes, és beszéde silány. Lebecsülték az eszközt. Pedig beszédének tartalma a megfeszített Krisztus volt, aki eleget tett helyettünk a Golgotán, és aki kifizette az adósságot. És ezek, akik az eszközt támadták, nem vették észre, hogy tulajdonképpen az Urat támadják.

Amikor az eszközt kritizálták, akár Pál apostol személyében is, nem az eszközzel volt nekik bajuk, hanem az Úrral. Akinek az Úrral baja van, annak mindig az Úr eszközeivel is baja van. Aki az Úr eszközeit megbecsüli, — erről is beszél a Thesszalonikai levélben Pál, hogy becsüljétek meg azokat. Nem azért, mert méltók arra, hanem azért, mert hirdetik nektek az Úr beszédét, akik szólják nektek az igazság igéjét. Miért? Mert az Urat kell megbecsülni. Azt az Urat, aki őket használja, mert tetszett, hogy az Ő eszközei, szócsövei legyenek, és az Ő igéjét mondják.

Mennyi bűnt vettek magukra, akik az eszközöket támadták! Jézus Krisztus azt mondta: „Aki titeket bánt, az az én szememfényét bántja. Aki titeket üldöz, az engem üldöz. Soha nem az eszközt üldözik vagy bántják, hanem mindig azt az Urat, aki azt az eszközt méltóztatott a kezébe venni és használni arra, amire éppen Ő akarja. Vannak, akik az eszközt szeretnék irányítani. Nem. Az eszközt az Úr Isten irányítja, az, akinek a kezében van. Az tudja, hogy milyent üt a kalapáccsal, ha az van a kezében, hogy mit csinál azzal a csavarhúzóval. Akinek a kezében van, az irányítja az eszközt, ahogyan neki jónak tetszik.

Nagy vigasztalás ez ebben az igében. És hogy lássuk, hogy az eszköznek mennyire meg kell értenie azt, hogy nem az övé a munka, nem az övé hatalom, a dicsőség, és nem az övé az elismerés, két ígét példának állítok, hogyan gondolkozhat az eszköz.

— Az egyik: amikor a 70 tanítvány visszatér és jelentik az Úr Jézus Krisztusnak, hogy még az ördögök is engednek nekünk, Jézus csak annyit mond erre: ne annak örüljétek, hanem annak, hogy a ti nevetek fel van írva a mennyben.

— A Cselekedetek 14,27-ben olvassuk ennek az ellenkezőjét: amikor a tanítványok visszajönnek a missziói útról, nem azt mondják, hogy az ördögök is engednek nekünk, hanem azt mondják: milyen óriási dolgot cselekedett velük az Isten, és kaput nyitott a pogányoknak a hitre.

Mennyivel más, amikor Isten Szentlelke által megéri az eszköz, hogy nem az, hogy engednek nekünk, hanem abban, hogy Isten mit tesz általunk, és az Úr nagy tetteiről tudnak beszélni. De ugyanezt olvashatjuk a

Cselekedetek 21,19-ben: Pál apostol részletesen elbeszélte, mit tett Isten a pogányok között az ő szolgálata által. Nem ő tett valamit, hanem az Isten, de ebben felhasználta az ő szolgálatát. Nem azért, mintha anélkül nem tudta volna elvégezni.

Milyen eszköz vagyok az Úr kezében? Mire tud engem használni? Mindenkit tud használni. Nem használ állandóan, mint a mester sem használja ugyanazt az eszközt. Senkinek ne legyen kisebbségi érzése, mert úgymond: nem nagy eszköz az Úr kezében.

Nem régen óráshoz kellett mennem. Én vártam, és figyeltem az órást. Jönnek hozzá, és egymásután veszi a miniatűr csavarhúzókat. Mert az kell. Azzal tud dolgozni.

A héten beszélgettem valakivel a gyülekezetben. Szemlesütve mondta, hogy Isten milyen kicsi munkát bízott most rá. Azt feleltem: nem baj, örülj neki. Örülj, hogy valamit már bíz rád. — Mert valóban annak lehet örülni, hogy valamit bíz rám.

Az egyik csoportban az ébredés-történetről volt szó. 170 évet néztünk végig. Milyen sötét volt az akkori kor, de Isten mindig adott népének gyújtólángokat, hogy az őrláng égjen. Amikor oda jutottunk, hogy az ébredésben sokan áldottan szolgáltak, aztán jött egy idegen erő, amely őket a szolgálatból eltávolította, illetve más szolgálati területük lett a nagy eszközök sokszor megkeseredtek. Miért? Azért, mert úgy gondolkodtak, hogy ők csak ennyire vitték.

Szeretnék ma biztatni mindenkit: nem mi visszük valamire, hanem ha választott eszközök vagyunk, akkor Isten visz bennünket, és Ő használ bennünket, meg használja azt, ami a mienk. Lehet, hogy a pénztárcánkat fogja használni. Lehet, hogy a képességeinket, az eszünket fogja használni. Ezt mindig Ő tudja. Nekünk egyetlen feladatunk van: Uram, add, hogy ami vagyok, és mind, ami az enyém, tartsd a kezében, igazi helyén. Rendelkezz velem, és rendelkez mindazzal, ami nálam van. Ez az eszköz igazi feladata.

Befejezem egy énekkel. Azt hiszem, az énekkar is énekli ezt szép Czakó Jenő éneket, amely így szól:

*Mutasd meg, hadd lássam mi vagy nekem:
Csak te vagy, te maradj az életem.
Ne nézzek semmit, ne lássak mást,
Csak téged, Megváltóm, senki mást.*

*Színtelen, fénytelen szürke edény,
Ne legyek ennél több sohase én.
Csak te légy bennem a tartalom,
Lényeddel te töltsd be, Jézusom.*

*Lennék bár eszköz és semmi egyéb.
Felvegyék, ha kell, vagy félretegyék.
Csak te légy gazdám, én Jézusom,
Országod szolgálni így tudom.*

3. KRISZTUS TANÍTVÁNYAI...

*Dicsőség teneked, hű Jézusom,
Mindennél többet adsz, tudván, tudom,
Megosztod velem szent életed,
Örökre légy enyém, s én tied.*

Ilyen eszközök legyünk az Úr kezében. Bárcsak mi is elmondhatnánk majd életünk vége felé azt, amit János 17-ben olvasunk: Atyám, elvégeztem azt a munkát, amit rám bízál. Bárcsak azt mondaná nekünk, mint eszközöknek a minden kegyelem Ura: Jól vagyon, jó és hű szolgám. Kevesen voltál hű, többre bízlak ezután. Menj be a te Uradnak örömébe. Ámen.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus! Áldunk, hogy te is eszköz lettél. Nem tekintetted zsákmánynak, hogy Istennel egyenlő vagy, hanem azt mondtad: ímhol vagyok, itt vagyok, küldj el engem.

Köszönjük, hogy az Atyának engedted, hozzánk jöttél, hogy a megváltás munkáját, művét elvégezd, Urunk.

Bocsásd meg, hogy oly sokszor ellenállunk az Atya akaratának. Nem akarunk eszközök lenni. Bocsásd meg, hogy önállósítjuk magunkat sokszor, és mi gondoljuk ki, mit kellene tenni, nem kérjük tőled: Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem? Nem adjuk magunkat a te kezébe. Nem vagyunk engedelmes eszközök. Bocsásd meg, hogy többre tartjuk magunkat, mint ahova te emeltél fel bennünket. Bocsásd meg, hogy bezsebeljük a dicsőséget, a dicséretet, és nem tudjuk azt mondani: nem én, hanem az Úrnak rajtam lévő kegyelme. Én csak eszköz vagyok. Nekem nem jár semmi, minden a Mesteré, akinek tetszett használni engem.

Engedd meglátni, Urunk, hogy nekünk, mint eszközöknek milyen hatalmas kiváltság és milyen nagy ajándék az, hogy abban a munkában használsz, amit te elvégezhetnél rajtunk kívül is, nálunk nélkül is, és mégis a hozzánk fűződő szeretetért, a velünk való kapcsolatért tetszett neked, hogy az emberek közé emberek vigyék az evangéliumot. Egyik bűnös mondja el a másiknak, hol kapott bocsánatot, hogy rajta is ki segített, az ő életét is ki oldotta meg, azért, hogy közelebb tudd vinni az emberi szívhez az evangélium örömhírét.

Kérünk, Urunk, hadd legyünk eszközök a kezébe. Használj bennünket továbbra is, vagy innentől kezdve. Bocsásd meg a tudatlanság idejét, amikor ellenálltunk és magunk cselekedtünk. Nem vágyunk semmire, csak arra, hogy tetszésedre éljünk, akaratodat teljesítsük, hogy vezess bennünket, Urunk.

Áldd meg ezt a hetet is, amelyet elkezdtünk. Engedd, hogy értelmesen éljünk benne, végezzük a dolgunkat, a feladatunkat. Rád tudjunk mutatni, hozzád tudjunk hívogatni, dicsőségedre tudjunk élni.

Kérünk, áldd meg a gyermekeket, akik iskolába mennek. Áldd meg a munkába menőket, otthon dolgozókat, betegeinket, Urunk. Áldd meg azokat a csoportokat, akik most csendeshéten vannak. Engedd, hogy ne szóljon igéd hiába ott sem, hanem erősítse meg bennük a hitet, reménységet, szeretetet.

Kérünk, hallgasd meg, amit most csendes imában tárunk eléd.

Ámen.